

Formy prowadzenia działalności gospodarczej

Formy prowadzenia działalności gospodarczej	1
Wybór odpowiedniej formy	1
Przedsiębiorstwa jednoosobowe	2
Przedsiębiorstwa prowadzone w formie spółek	3
Spółka cywilna	3
Spółki handlowe	4
Spółki osobowe	4
Spółka jawna	5
Spółka partnerska	6
Spółka komandytowa	7
Spółka komandytowo-akcyjna	9
Spółki kapitałowe	10
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością	10
Spółka akcyjna	13

Formy prowadzenia działalności gospodarczej

Wybór odpowiedniej formy

Podejmując decyzje o rozpoczęciu działalności gospodarczej, każdy przedsiębiorca musi ustalić, jaka forma prowadzenia takiej działalności będzie dla niego najbardziej korzystna. Wybór odpowiedniej formy ma niebagatelne znaczenie. Nie ogranicza się jedynie do określenia, czy przedsiębiorstwo ma być prowadzone samodzielnie, czy we współpracy z innymi osobami. Przyszły przedsiębiorca musi pamiętać, że zakładanie własnej firmy zawsze wiąże się z koniecznością poniesienia pewnych kosztów. Na przykład procedura założenia spółki jest bardziej kosztowna niż podjęcie jednoosobowej działalności gospodarczej. To samo dotyczy już działającego przedsiębiorstwa. Wybór formy ma również wpływ na sposób opodatkowania, bowiem w przypadku niektórych rodzajów działalności można skorzystać z uproszczonych form płacenia podatku. Niezależnie od tego każdy przedsiębiorca przed podjęciem decyzji o wyborze formy musi odpowiedzieć sobie na następujące pytania:

- ⇒ jak duże przedsiębiorstwo zamierza prowadzić,
- ⇒ czy gotów jest zaryzykować cały swój majątek, czy woli oddzielić go od spraw związanych z prowadzeniem firmy,
- ⇒ czy decyzje związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa chce podejmować samodzielnie, czy we współpracy z innymi osobami.

Przedsiębiorstwa jednoosobowe

Polskie prawo przewiduje możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w postaci przedsiębiorstwa jednoosobowego, przez co należy rozumieć działalność prowadzoną przez osobę fizyczną we własnym imieniu, niezależnie do liczby zatrudnianych pracowników. Podstawą prawną tworzenia i funkcjonowania przedsiębiorstwa jednoosobowego są przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2004, Nr 173, poz.1807) oraz kodeks cywilny. Prowadzenie działalności gospodarczej w tej formie umożliwia samodzielne podejmowanie decyzji we wszystkich sprawach firmy, ustalanie kierunków jej rozwoju. Dodatkowo koszty założenia, prowadzenia i ewentualnej likwidacji przedsiębiorstwa jednoosobowego nie są wysokie (np. przedsiębiorca nie musi płacić podatku od czynności cywilnoprawnych jak w przypadku zawiązania spółki, może korzystać ze zryczałtowanych form opodatkowania). Przedsiębiorstwo jednoosobowe nie posiada rozbudowanych struktur administracyjnych, w związku z czym łatwiej nim zarządzać oraz dokonywać zmian w zakresie prowadzonej działalności. Warto również pamiętać, że utworzenie przedsiębiorstwa jednoosobowego nie wiąże się ze spełnieniem jakichkolwiek wymagań kapitałowych (brak minimalnej wysokości kapitału), a także prawnych, bowiem co do zasady rozpoczęcie działalności gospodarczej łączy się jedynie z koniecznością zgłoszenia tego faktu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez gminę (wyjątki dotyczą działalności wymagającej uzyskania zezwolenia lub koncesji).

Pełna samodzielność w prowadzeniu spraw przedsiębiorstwa jednoosobowego powoduje jednocześnie, że jego właściciel ponosi również wyłączną i całkowitą odpowiedzialność za zobowiązania firmy. Oznacza to, że jeżeli przedsiębiorstwo zbankrutuje, a jego majątek nie wystarczy na pokrycie długów, pozostałą ich część będzie musiał spłacić przedsiębiorca ze swojego majątku osobistego. Prowadzenie działalności gospodarczej w tej formie wyklucza również możliwość stworzenia dużego przedsiębiorstwa uzależniającego rozwój całej firmy wyłącznie od jednej osoby.

W praktyce przedsiębiorstwa jednoosobowe służą do prowadzenia niewielkich przedsięwzięć gospodarczych. Tworząc najliczniejszą grupę firm działających prawie we wszystkich dziedzinach gospodarki, w tym przede wszystkim w handlu, usługach, rolnictwie, drobnej produkcji.

Przedsiębiorstwa prowadzone w formie spółek

W przeciwieństwie do przedsiębiorcy jednoosobowego spółka jest zrzeszeniem osób lub kapitału, utworzona w celu prowadzenia działalności gospodarczej. Źródłem jej powstania jest umowa, przez którą wspólnicy zobowiązują się do prowadzenia wspólnego przedsiębiorstwa lub osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego. Spółki można podzielić ze względu na zakres odpowiedzialności wspólników za zobowiązania spółki lub źródło prawa regulujące ich powstanie i działalność.

Polskie prawo wyróżnia spółki cywilne oraz spółki prawa handlowego. Te ostatnie dzielą się na spółki osobowe i kapitałowe. Do spółek osobowych zaliczamy spółki jawne, partnerskie, komandytowe, komandytowo-akcyjne, zaś do spółek kapitałowych: spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjne.

Spółka cywilna

Istnienie spółki cywilnej reguluje Kodeks cywilny (art. 860-875). Zgodnie z jego przepisami przez umowę spółki cywilnej wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie wkładów. Należy pamiętać, że umowa ta musi być zawarta w formie pisemnej. Spółka cywilna może być ustanowiona na czas oznaczony lub nieoznaczony.

Warto wspomnieć, że w obecnym stanie prawnym przedsiębiorcą są wspólnicy spółki cywilnej, a nie sama spółka, która nie stanowi samodzielnego podmiotu praw i obowiązków. Obowiązki wpisu do odpowiedniego rejestru (rejestru przedsiębiorców lub ewidencji działalności gospodarczej – w przypadku osób fizycznych) podlegają wspólnicy spółki cywilnej, a nie spółka.

Wkład wspólnika do spółki cywilnej może polegać na wniesieniu własności lub innych praw, a także na świadczeniu usług lub pracy. Z wkładów wniesionych do spółki zostaje utworzony jej majątek. Należy jednak pamiętać, że majątek ten stanowi własność wszystkich wspólników, a nie spółki. W skład majątku spółki wchodzi nie tylko wkłady wspólników, ale

również wszystkie prawa i rzeczy nabyte w trakcie jej działalności. Wspólnik spółki cywilnej nie może samodzielnie rozporządzać udziałem we wspólnym majątku lub w poszczególnych jego składnikach. Każdy ze wspólników jest uprawniony i zobowiązany do prowadzenia spraw spółki oraz do jej reprezentacji. Podobnie każdy wspólnik jest uprawniony do równego udziału w zyskach i w takim samym stosunku do udziału w stratach. W umowie spółki cywilnej udział w zyskach i stratach może zostać dowolnie ustalony, z zastrzeżeniem, iż wspólnika nie można całkowicie wyłączyć od udziału w stratach. Podział majątku spółki może nastąpić dopiero po jej rozwiązaniu.

Za zobowiązania spółki cywilnej każdy ze wspólników ponosi odpowiedzialność solidarną. Oznacza to, że każdy odpowiada za całość długu, a spełnienie świadczenia przez jednego z nich zwalnia pozostałych wspólników. W przeciwieństwie do spółki jawnej, wspólnicy spółki cywilnej ponoszą odpowiedzialność solidarną wyłącznie między sobą, a nie razem ze spółką, która nie posiada własnego majątku. Naturalnie odpowiedzialność solidarna dotyczy zobowiązań powstałych w czasie, kiedy wspólnicy pozostawali w spółce.

Ważną cechą spółki cywilnej jest niezmiennosc składu osobowego wspólników. Oznacza to, że przystąpienie nowego wspólnika rodzi konieczność zmiany umowy spółki. Natomiast wystąpienie wspólnika ze spółki może nastąpić przez wypowiedzenie swojego udziału.

W przypadku gdy przychód z działalności spółki cywilnej w każdym z dwóch kolejnych lat przekroczy równowartość 800.000 euro spółka ta musi ulec przekształceniu w spółkę jawną.

Spółki handlowe

Tworzenie i działalność spółek handlowych reguluje Kodeks Spółek Handlowych z dnia 15 września 2000 roku. Wspólną cechą wszystkich spółek handlowych jest to, że w umowie spółki wspólnicy (akcjonariusze – w przypadku spółek akcyjnych) zobowiązują się dożyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób (art. 3 ksh).

Spółki osobowe

W przeciwieństwie do spółki cywilnej spółka osobowa posiada zdolność prawną, co oznacza, że może być samodzielnym podmiotem praw i obowiązków. Uzyskuje ją z chwilą wpisu do rejestru przedsiębiorców. W konsekwencji spółka osobowa ma zdolność do czynności prawnych oraz zdolność sądową. W związku z tym może nabywać w własnym imieniu prawa

i zaciągać zobowiązania. Może również pozywać i być pozywana. Spółka osobowa prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą. Posiada swój majątek, co oznacza, że obok majątku wspólników istnieje odrębna masa majątkowa należąca tylko do spółki.

Spółka jawna

Spółka jawna jest osobową spółką handlową. Wprawdzie nie posiada osobowości prawnej, ale przepisy kodeksu spółek handlowych nadają jej niektóre cechy osoby prawnej. Z jednej strony spółka jawna może zawierać umowy i występować przed sądem jako strona, posiada również swój majątek. Ma zatem atrybuty osoby prawnej. Z drugiej jednak strony wspólnicy odpowiadają za zobowiązania spółki całym swoim majątkiem. Wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję przeciwko samemu wspólnikowi spółki jawnej, w przypadku gdy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna. Umowa spółki jawnej musi być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Spółka powstaje jednak dopiero z chwilą wpisu w rejestrze przedsiębiorców.

Na zewnątrz spółkę jawną reprezentują wspólnicy. Istnieje jednak możliwość powierzenia obowiązku reprezentowania spółki tylko niektórym wspólnikom z wyłączeniem pozostałych lub powierzenia reprezentacji spółki niektórym wspólnikom łącznie z prokurentem.

Prowadzenie spraw spółki czyli zarządzanie i administrowanie jej sprawami stanowi prawo i zarazem obowiązek każdego wspólnika. Nie może zostać powierzone wyłącznie osobom trzecim z całkowitym wyłączeniem wspólników. Prowadzenie spraw spółki może natomiast zostać powierzone w umowie spółki lub w późniejszej uchwale wspólników jednemu lub tylko kilku wspólnikom. Każdy ze wspólników prowadzących sprawy spółki może prowadzić tzw. sprawy nie przekraczające zwykłych czynności spółki czyli takie, które polegają na bieżącym administrowaniu i zachowywaniu majątku spółki w stanie nie pogorszonym. Jeżeli jednak przy prowadzeniu takich spraw choćby jeden ze wspólników wyraził swój sprzeciw wówczas do przeprowadzenia sprawy niezbędna jest uchwała wszystkich wspólników. Każdy wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki może wykonać czynność nagłą, której zaniechania mogłoby narazić spółkę na niepowetowaną szkodę np. sprzedaż akcji stanowiących własność spółki wobec nagłego spadku cen na giełdzie. Sprawy przekraczające zwykły zarząd (wiążące się z znacznymi obciążeniami spółki, nie związane z bieżącą działalnością spółki) wymagają zgody wszystkich wspólników, w tym także wyłączonych od prowadzenia spraw spółki. Przyjęcie koncepcji prowadzenia spraw spółki przez wspólników powoduje, że spółka nie posiada odrębnych organów.

Majątek spółki jawnej stanowią wkłady wniesione przez wspólników oraz wszystko to, co nabędzie w trakcie swojego istnienia. Wkłady mogące mieć postać dokonywanych na rzecz spółki świadczeń, przeniesienia własności rzeczy lub innych praw. Wkład wspólnika może mieć również postać pieniężną. W razie wątpliwości uznaje się, iż wkłady wspólników mają równą wartość. Każdy ze wspólników ma prawo do równego udziału w zyskach i pokrywaniu strat w tym samym stosunku bez względu na rodzaj lub wartość wkładu, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej.

Rozwiązanie spółki jawnej może nastąpić z przyczyn przewidzianych w umowie spółki, na skutek jednomyślnej uchwały wspólników, ogłoszenia upadłości spółki, śmierci wspólnika lub ogłoszenia jego upadłości, wypowiedzenia umowy przez wspólnika lub jego wierzyciela lub na mocy prawomocnego orzeczenia sądu. W celu zakończenia bytu prawnego spółki niezbędne jest przeprowadzanie postępowania likwidacyjnego spółki, chyba że wspólnicy dobrowolnie uzgodnili inny sposób zakończenia interesów spółki. Celem postępowania likwidacyjnego jest zakończenie bieżących spraw spółki, ściągnięcie wierzytelności, spłata zobowiązań spółki i upłynnienie jej majątku. Z uzyskanego wskutek czynności likwidacyjnych majątku spółki spłaca się jej zobowiązania, a pozostała kwota dzieli się między wspólników. Jeżeli majątek spółki nie wystarcza na spłatę zobowiązań i udziałów wniesionych przez wspólników niedobór ten dzieli się pomiędzy wspólników. Po zakończeniu czynności likwidacyjnych likwidatorzy (najczęściej sami wspólnicy) składają wniosek o wykreślenie spółki z rejestru przedsiębiorców.

Spółka partnerska

Spółkę partnerską tworzą wspólnicy (partnerzy) w celu wykonywania wolnego zawodu: adwokata, aptekarza, architekta, biegłego rewidenta, brokera ubezpieczeniowego, doradcy podatkowego, księgowego, lekarza, lekarza stomatologa, lekarza weterynarii, notariusza, pielęgniarki, położnej, radcy prawnego, rzeczownika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego i tłumacza przysięgłego. Dopuszczalne jest zawiązanie spółki partnerskiej w celu wykonywania więcej niż jednego wolnego zawodu (np. księgowy i architekt). Jeśli jednak któryś z nich utraci prawo do wykonywania zawodu jest obowiązany wystąpić ze spółki najpóźniej z końcem roku, w którym to prawo utracił.

Pomiędzy spółką jawną, a partnerską wskazać można na następujące różnice:

⇒ inne oznaczenie firmy, która musi zawierać nazwisko co najmniej jednego partnera oraz dodatkowe oznaczenie „spółka partnerska” albo „i partner” bądź „i partnerzy”,

- ⇒ obowiązek zachowania dla umowy spółki partnerskiej formy aktu notarialnego,
- ⇒ zasada wyłączenia odpowiedzialności partnera za zobowiązania spółki powstałe w związku z wykonywaniem wolnego zawodu przez pozostałych partnerów, jak również zobowiązania spółki będących następstwem działania lub zaniechania jej pracowników lub osób zatrudnionych przez spółkę na podstawie innych umów, które podlegały kierownictwu innego partnera przy świadczeniu przez spółkę usług w zakresie jej działalności,
- ⇒ możliwość powierzenia prowadzenia spraw i reprezentacji spółki zarządowi. Istnieje też możliwość prowadzenia spraw spółki przez wszystkich partnerów, podobnie jak w spółce jawnej,
- ⇒ zasada, zgodnie z którą jedną z przyczyn rozwiązania spółki jest utrata przez wszystkich partnerów prawa do wykonywania wolnego zawodu. Jeżeli w spółce pozostaje jeden partner albo jeżeli tylko jeden partner ma uprawnienia do wykonywania wolnego zawodu związanego z przedmiotem działalności spółki, ta spółka ulega rozwiązaniu najpóźniej z upływem roku od dnia zaistnienia jednego z tych zdarzeń,
- ⇒ zasad, zgodnie z którą, w wypadku utraty uprawnień do wykonywania wolnego zawodu partner powinien ustąpić ze spółki najpóźniej z końcem roku, w którym utracił prawo do wykonywania wolnego zawodu, po bezskutecznym upływie tego terminu uważa się, że partner wystąpił ze spółki w ostatnim dniu tego terminu.

Podobnie jak w przypadku przedsiębiorcy jednoosobowego wspólnicy spółki partnerskiej indywidualnie rozliczają podatek dochodowy od osób fizycznych. Warto jednak pamiętać, że równocześnie spółka partnerska jest odrębnym podatnikiem i posiada swój NIP, rozlicza się z podatku VAT oraz prowadzi pełną księgowość zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości.

Rozwiązanie spółki może nastąpić w skutek: przyczyn przewidzianych w umowie spółki, jednomyślnej uchwały wszystkich partnerów, prawomocnego orzeczenia sądu, utraty prawa do wykonywania zawodu przez wszystkich partnerów, ogłoszenia upadłości spółki.

Spółka komandytowa

Spółka komandytowa jest najmniej rozpowszechnioną formą spółek handlowych działających w Polsce. Jej najważniejszą cechą, wyróżniającą ją od innych spółek, jest to, że za zobowiązania wobec wierzycieli odpowiada przynajmniej jeden wspólnik, zwany komplementariuszem,

całym swoim majątkiem, a inni wspólnicy (zwani komandytariuszami) tylko do wysokości tzw. sumy komandytowej. Spółka ta jest korzystną formą prowadzenia działalności, gdy jedni ze wspólników chcą ulokować kapitał w jakimś przedsięwzięciu i czerpać zeń korzyści, bez obawy o majątek osobisty, a pełną odpowiedzialność wobec wierzycieli przyjmują pozostali wspólnicy, prowadzący spółkę i ją reprezentujący. Spółka jest przewidziana dla wspólników o różnych potencjałach kapitałowych i osobowych.

Podobnie jak w przypadku spółki partnerskiej umowa spółki komandytowej musi zostać zawarta w formie aktu notarialnego i powstaje dopiero w chwilę wpisu do rejestru przedsiębiorców.

W przeciwieństwie do innych spółek handlowych w spółce komandytowej wyróżniamy dwie kategorie wspólników: komplementariuszy i komandytariuszy. Różnią ich odmienne zasady odpowiedzialności oraz zakres praw i obowiązków. Komplementariusze jako wspólnicy ponoszący nieograniczoną odpowiedzialność całym swoim majątkiem mają też największy wpływ na sprawy spółki. Komandytariusze, co prawda ponoszą ograniczoną odpowiedzialność majątkową tzn. tylko do wysokości sumy komandytowej, ale mają również ograniczony wpływ na bieg spraw spółki.

Wkładem komandytariusza do spółki może być świadczenie pieniężne (gotówka) lub świadczenie niepieniężne (tzw. aport), którego wartość powinna być wyraźnie określona w umowie spółki. Zobowiązanie do świadczenia usług lub pracy może stanowić przedmiot wkładu komandytariusza jeżeli wartość jego innych wkładów wnoszonych do spółki nie jest niższa od sumy komandytowej. Wkład komandytariusza może być wniesiony w wartości niższej niż suma komandytowa. Komandytariusz odpowiada za zobowiązania spółki jedynie do wysokości wniesionego wkładu. Komandytariusz posiada prawo do udziału w zysku proporcjonalnie do wniesionych wkładów. Jednak umowa spółki może wprowadzić inne rozwiązania.

Spółkę komandytową reprezentują na zewnątrz komplementariusze. Poza tym spółkę mogą reprezentować pełnomocnicy i prokurenci, którymi mogą być komandytariusze. Prowadzenie spraw spółki również zostało powierzone komplementariuszom. Jeżeli umowa spółki nie przewiduje inaczej, komandytariusz nie ma prawa, ani obowiązku prowadzenia jej spraw spółki. Mimo ograniczonych uprawnień w zakresie zarządzania i reprezentacji spółki komandytariusze mają prawo do uzyskiwania informacji na temat stanu spółki, w szczególności mogą żądać odpisu sprawozdania finansowego oraz mogą przeglądać księgi i dokumenty spółki. Wprawdzie czynności związane z prowadzeniem spraw spółki zostały powierzone komplementariuszom, to należy jednak pamiętać, że dla czynności

przekraczających zakres zwykłych czynności wymagana jest zgoda komandytariuszy, chyba że umowa spółki stanowiła inaczej.

Spółka komandytowo-akcyjna

Spółka komandytowo-akcyjna ma na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą. Cechą charakterystyczną jest to, że za zobowiązania spółki wobec wierzycieli odpowiada bez ograniczenia przynajmniej jeden wspólnik (komplementariusze), a co najmniej jeden jest akcjonariuszem i za zobowiązania spółki odpowiedzialności nie ponosi.

Spółka komandytowo-akcyjna jest spółką osobową, która zawiera elementy kapitałowe. Świadczy o tym obowiązek istnienia kapitału zakładowego, który powinien wynosić co najmniej 50.000 zł.

Do powstania spółki komandytowo-akcyjnej konieczne jest sporządzenie umowy spółki zwanej statutem w formie aktu notarialnego. Osoby podpisujące statut są założycielami spółki.

Spółkę komandytowo-akcyjną reprezentują komplementariusze, których mocy statutu lub prawomocnego orzeczenia sądu nie pozbawiono tego prawa. Każdy komplementariusz ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki, jednak statut spółki może przewidywać, że prowadzenie jej spraw powierza się jednemu albo kilku komplementariuszom. Akcjonariusz nie odpowiada za zobowiązania spółki, ale nie ma też większego wpływu na jej działalność. Może reprezentować spółkę na zewnątrz jedynie jako pełnomocnik. Akcjonariusz ma prawo uczestniczenia w walnym zgromadzeniu, przy czym każda akcja objęta lub nabyta przez niego daje prawo do jednego głosu, chyba że statut stanowi inaczej. Akcjonariusz nie może jednak zostać całkowicie pozbawiony prawa głosu. Akcjonariusz uczestniczy w zysku spółki proporcjonalnie do wniesionego wkładu.

W spółce komandytowo-akcyjnej istnieją organy. Nie występuje w niej wprawdzie zarząd, gdyż jego funkcję wykonują komplementariusze nie wyłączeni od prowadzenia spraw spółki, jednakże można ustanowić radę nadzorczą, a jeżeli liczba akcjonariuszy przekracza dwadzieścia pięć osób jej ustanowienie jest obowiązkowe. Członków rady nadzorczej powołuje i odwołuje walne zgromadzenie, które jest organem każdej spółki komandytowo-akcyjnej. Prawo uczestniczenia w walnym zgromadzeniu mają akcjonariusze i komplementariusze. W kodeksie spółek handlowych określona została wyraźnie kategoria spraw, które wymagają zgody wszystkich komplementariuszy.

Spółki kapitałowe

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest spółką kapitałową. W przeciwieństwie do spółek osobowych posiada osobowość prawną. Działa w oparciu o kapitał zakładowy podzielony na udziały. Za zobowiązania spółka ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem bez ograniczeń, natomiast wspólnicy ponoszą ryzyko jedynie do wysokości wkładów niesionych do spółki.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest tworzona w dowolnym celu prawnie dopuszczalnym (nie tylko gospodarczym) przez jedną lub więcej osób. Kodeks spółek handlowych wyraźnie zakazuje powołania tej spółki przez inną jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Poza tym wypadkiem spółka z ograniczoną odpowiedzialnością może zostać utworzona przez jednego wspólnika. W takim jednak wypadku wspólnik ten nie ma prawa reprezentowania spółki (poza zgłoszeniem spółki do sądu rejestrowego). Wykonuje natomiast wszystkie uprawnienia przysługujące zgromadzeniu wspólników.

Zawiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością następuje w kilku etapach. W etapie pierwszym wspólnicy sporządzają umowę spółki, a jeżeli spółka utworzona jest przez jeden podmiot sporządzany jest akt założycielski. Umowa powinna być sporządzona w formie aktu notarialnego. Od podpisania umowy spółki powstaje spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji reprezentowana przez zarząd spółki lub pełnomocnika. Spółka w organizacji może podjąć działalność gospodarczą przed uzyskaniem wpisu do rejestru przedsiębiorców.

Kolejnym etapem jest wniesienie przez wspólników wkładów na pokrycie kapitału zakładowego, który dzieli się na udziały. Minimalny kapitał zakładowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi 50.000 zł, a wartość nominalna pojedynczego udziału nie może być mniejsza niż 50 zł. Udziały mogą być równej lub nierównej wielkości. Obowiązek wniesienia znacznego kapitału powoduje, że ten rodzaj spółki pozwala na prowadzenie działalności gospodarczej w większym rozmiarze, niż w przypadku spółek osobowych.

Wspólnicy mogą wносить wkłady w postaci pieniężnej lub niepieniężnej (aporty). W takim przypadku należy w umowie spółki wyraźnie określić wspólnika oraz wszystko, co wniósł on do spółki, a także liczbę i wysokość udziałów przyznanych mu za aport. Wynagrodzenie za usługi świadczone przy powstaniu spółki nie mogą być wypłacane ze środków wpłaconych na

pokrycie kapitału zakładowego, jak również nie można go zaliczyć na poczet wkładu wspólnika. Przedmiot wkładu wspólników pozostaje w wyłącznej dyspozycji zarządu spółki. Należy pamiętać, że aportem w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie mogą być prawa niezbywalne oraz świadczenie usług lub pracy (art. 14 § 1 ksh).

Trzecim etapem powstania spółki jest powołanie zarządu, który będzie reprezentował spółkę na zewnątrz. Do kompetencji zarządu należy również prowadzenie spraw spółki. Zarząd składa się z jednej lub większej ilości osób. W skład zarządu wspólnicy mogą powołać osoby ze swego grona lub inne osoby trzecie. Podstawą powołania w skład zarządu jest uchwała wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Członek zarządu może być w każdym czasie odwołany uchwałą wspólników. Odwołany członek zarządu jest uprawniony i zobowiązany do składania wyjaśnień w toku przygotowania sprawozdania zarządu z działalności spółki i sprawozdania finansowego, obejmujących okres pełnienia funkcji członka zarządu. W zakresie kompetencji członka zarządu związanych z prowadzeniem spraw i reprezentacją spółki pozostają wszystkie czynności sądowe i pozasądowe spółki. Jeżeli zarząd spółki jest wieloosobowy sposób reprezentacji określa umowa spółki. Przy braku jakichkolwiek zapisów na ten temat do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Każdy członek zarządu ma prawo prowadzenia spraw spółki. Czynności nie przekraczające zwykłego zarządu każdy członek zarządu może prowadzić samodzielnie. Czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu oraz czynności, co do których choćby jeden z członków zarządu zgłosił sprzeciw wymagają uchwał zarządu, które podejmowane są bezwzględną większością głosów.

W etapie czwartym następuje wybór organów nadzoru spółki. W umowie spółki określa się czy i jakie organy będą sprawować nadzór nad działalnością spółki. Prawo indywidualnej kontroli spraw spółki służy każdemu wspólnikowi i obejmuje ono prawo przeglądania ksiąg i dokumentów spółki, sporządzanie bilansu na własny użytek oraz żądanie wyjaśnień od zarządu. Organami nadzoru mogą być rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo obie jednocześnie. Ustanowienie tych organów, co do zasady nie jest konieczne. W przypadku ich ustanowienia spółka może ograniczyć lub nawet wykluczyć prawo indywidualnej kontroli wspólnika. Obowiązek powołania organu nadzoru powstaje w spółkach, w których kapitał zakładowy przewyższa kwotę 500.000 zł, a wspólników jest więcej niż dwudziestu pięciu.

Rada nadzorcza składa się z co najmniej 3 członków powoływanych i odwoływanych uchwałą wspólników. Rada nadzorcza sprawuje stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności. Szczególnym obowiązkiem rady jest ocena

sprawozdań finansowych oraz sprawozdań zarządu z działalności spółki oraz opiniowanie wniosków zarządu co do podziału zysku lub pokrycia starty. Organizacja oraz kompetencje komisji rewizyjnej są zbliżone do rady nadzorczej.

Najważniejszym organem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest zgromadzenie wspólników, które stanowią wszyscy wspólnicy. Zgromadzenie wspólników podejmuje najważniejsze dla spółki uchwały w sprawach określonych w kodeksie spółek handlowych oraz w umowie spółki. Uchwały są podejmowane w głosowaniu jawnym większością głosów. Ostatnim etapem powstania spółki jest zgłoszenie przez zarząd faktu powstania spółki do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Do zgłoszenia spółki dołącza się umowę spółki, pisemne oświadczenie członków zarządu spółki, iż wszystkie udziały zostały wpłacone, listę wspólników oraz liczbę i wysokość udziałów przez nich wniesionych. Należy również dołączyć złożone wobec sądu lub poświadczone notarialnie wzory podpisów członków zarządu. Po zarejestrowaniu spółka nabywa osobowość prawną, a wszelkie zmiany danych zamieszczonych w zgłoszeniu zarząd powinien zgłosić sądowi rejestrowemu .

Prawa i obowiązki wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zostały w kodeksie spółek handlowych wyraźnie wyodrębnione. Wśród najważniejszych z nich wymienić należy możliwość ustanowienia w umowie spółki udziałów uprzywilejowanych - co do głosu, dywidendy i uczestnictwa w podziale majątku spółki w razie jej likwidacji. Wspólnik ma możliwość swobodnego rozporządzania swymi udziałami przez co należy rozumieć prawo do zbycia, obciążenia i zastawienia udziału. Dla dokonania skutecznego zbycia wymagana jest forma pisemna z podpisem notarialnie poświadczonym. Ponadto umowa spółki może uzależnić zbycie udziału od uzyskania zgody spółki lub w inny sposób to prawo ograniczyć. Istotnym majątkowym prawem wspólnika spółki z o.o. jest prawo do zysku (dywidendy). Uprawnionymi do dywidendy za dany rok obrotowy są wspólnicy, którym udziały przysługiwały w dniu powzięcia uchwały o podziale zysku.

Do najważniejszych niemajątkowych uprawnień wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należy prawo do uczestniczenia w obradach walnego zgromadzenia z prawem głosu, prawo do indywidualnej kontroli oraz prawo do wystąpienia przeciwko spółce z powództwem o uchylenie uchwały zgromadzenia wspólników jeśli pozostaje ona w sprzeczności z umową, dobrymi obyczajami lub godzi w interes lub ma na celu pokrzywdzenie wspólnika. Legitymacje czynną do wytoczenia tego powództwa posiadają organy spółki lub ich członkowie oraz wspólnicy w określonych w ustawie przypadkach. Ponadto możliwe jest wniesienie przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, jeżeli zachodzi jej sprzeczność z ustawą.

Zmiany umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wymagają uchwał wspólników (podjętych z zachowaniem formy aktu notarialnego) oraz wpisu do rejestru. Podwyższenie kapitału zakładowego spółki może nastąpić albo na podstawie postanowień umowy przewidujących maksymalną wysokość podwyższenia i termin podwyższenia albo przez zmianę umowy spółki. Oświadczenie dotychczasowego wspólnika o objęciu nowych udziałów również wymaga zachowania formy aktu notarialnego.

Koszty związane z utworzeniem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są stosunkowo wysokie. Składają się na nie: taksa notarialna za sporządzenie umowy spółki w formie aktu notarialnego, podatek od czynności cywilnoprawnych, wpis do rejestru przedsiębiorców oraz ogłoszenie o wpisie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Wysokość taksy notarialnej uzależniona jest od wysokości kapitału zakładowego (dla kapitału zakładowego w wysokości 50.000 zł wynosi 910 zł + 22% VAT). Wysokość podatku od czynności cywilnoprawnych, czyli umowy spółki również zależy od wysokości kapitału zakładowego i dla kapitału w wysokości 50.000 zł wynosi 250 zł. Opłata za wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w rejestrze przedsiębiorców wynosi 1000 zł, a za każdą zmianę – 400 zł. Natomiast opłata za ogłoszenie o pierwszym wpisie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym wynosi 500 zł, a za ogłoszenie o kolejnych zmianach – 250 zł. Należy również pamiętać, że w przypadku dokumentów w języku obcym dochodzą jeszcze koszty tłumaczeń przysięgłych.

Spółka akcyjna

Spółka akcyjna jest to kapitałowa spółka prawa handlowego zawiązaną przez jedną lub więcej osób, której utworzenie może nastąpić w każdym, dowolnym celu (gospodarczym, charytatywnym, kulturalnym). Powstanie spółki akcyjnej jest pewnym procesem, który wymaga podjęcia następujących czynności:

- ⇒ zawiązania spółki, w tym sporządzenia i podpisania statutu,
- ⇒ wniesienie przez akcjonariuszy wkładów na pokrycie kapitału zakładowego,
- ⇒ ustanowienie organów spółki,
- ⇒ wpis do rejestru sądowego.

Umowa spółki (statut) musi być zawarta w formie aktu notarialnego. Statut spółki podpisują wszyscy założyciele. Statut powinien określać: firmę i siedzibę spółki, przedmiot jej działalności, czyli to czym ma się zajmować, wysokość kapitału zakładowego, wartość nominalną i liczbę akcji ze wskazaniem czy akcje są imienne, czy na okaziciela, liczbę akcji

poszczególnych rodzajów i związanych z nimi uprawnień, dane założycieli, liczbę członków zarządu i rady nadzorczej, przybliżone koszty związane z utworzeniem spółki. Spółka akcyjna może zostać zawarta na czas oznaczony lub bezterminowo.

Kolejnym krokiem koniecznym do powstania spółki akcyjnej jest zebranie kapitału zakładowego, który nie może być mniejszy niż 500.000. zł. Kapitał zakładowy może być utworzony przez wniesienie wkładów pieniężnych lub niepieniężnych (aporty). W toku działalności spółki kapitał może ulec podwyższeniu. Kapitał zakładowy spółki akcyjnej składa się z akcji o równej wartości, przy czym wartość nominalna jednej akcji nie może być mniejsza niż 1 grosz. Akcje mogą być imienne lub na okaziciela. Ponadto do akcji mogą być przywiązane szczególne uprawnienia, które powinny być szczegółowo określone w statucie (akcje uprzywilejowane). Uprzywilejowanie może dotyczyć w szczególności prawa głosu (nie więcej jednak niż 2 głosy na jedną akcję), prawa do dywidendy (dywidenda uprzywilejowana nie może przewyższać więcej niż o połowę dywidendę przeznaczoną do wypłaty akcjonariuszom nieuprawnionym). Wobec akcji uprzywilejowanych w zakresie dywidendy może być wyłączone prawo głosu. Uprzywilejowanie akcji może również dotyczyć udziału majątku w przypadku likwidacji spółki. Akcje uprzywilejowane powinny być akcjami imiennymi. Ponadto kodeks spółek handlowych przewiduje nowy typ akcji - tzw. złote akcje, które przysługują indywidualnie oznaczonym w statucie akcjonariuszom. Akcjonariuszom ze złotych akcji przysługują osobiste uprawnienia, które w szczególności mogą dotyczyć prawa powoływania lub odwoływania członków zarządu, rady nadzorczej lub prawa otrzymywania oznaczonych świadczeń od spółki.

Kolejnymi etapami postępowania związanego z powstaniem spółki akcyjnej jest ustanowienie zarządu i rady nadzorczej oraz rejestracja spółki. Spółka akcyjna posiada osobowość prawną, którą uzyskuje po wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego.

Każdy akcjonariusz posiada w spółce określone prawa i obowiązki. Do najważniejszych należą: prawo do zbycia akcji, prawo do dywidendy, prawo do udziału w walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, prawo do informacji. Zasadą jest, że akcje są zbywalne. Jednakże w przypadku akcji imiennych ich zbywalność może być umownie ograniczona (na okres do 5 lat) lub uzależniona od uzyskania zgody spółki. Ograniczenia te nie dotyczą akcji na okaziciela, których zbycie następuje przez przeniesienie ich posiadania na nabywcę. W stosunku do spółki za akcjonariusza uważa się tę osobę, która jest wpisana do księgi akcyjnej lub jest posiadaczem akcji na okaziciela. Aby więc wykonywać prawa z akcji, w szczególności uczestniczyć w walnym zgromadzeniu i brać udział w głosowaniu akcjonariusz powinien zostać wpisany do prowadzonej przez zarząd księgi akcyjnej co najmniej na tydzień

przed odbyciem walnego zgromadzenia. Akcje na okaziciela dają prawo do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu, jeżeli dokumenty akcji zostaną złożone w spółce co najmniej na tydzień przed terminem tego zgromadzenia i nie zostaną odebrane przed jego zakończeniem. Podczas trwania spółki akcjonariuszowi nie wolno zwracać dokonanych wpłat na akcje. Ponadto spółka nie może finansować nabycia akcji przez akcjonariusza szczególności poprzez udzielenie mu pożyczek, zabezpieczeń lub zaliczkowych wypłat z bezpośrednim lub pośrednim przeznaczeniem na nabycie lub objęcie emitowanych przez nią akcji.

Akcjonariusz ma prawo do udziału w zysku (prawo do dywidendy) wykazanym w sprawozdaniu finansowym spółki, który został przeznaczony na podstawie uchwały walnego zgromadzenia do wypłaty akcjonariuszom. Taki zysk ulega podziałowi między akcjonariuszy proporcjonalnie do liczby przysługujących im akcji. Jeżeli akcje nie zostały całkowicie pokryte, zysk rozdziela się w stosunku do dokonanych wpłat na akcje. Akcjonariuszom mogą być wypłacane również zaliczki na poczet dywidendy przewidywanej na koniec roku obrotowego.

Akcjonariusze nie odpowiadają za zobowiązania spółki. Jedyne ryzyko jakie może łączyć się z udziałem w spółce akcyjne ogranicza się do ryzyka kapitałowego i ostatecznie może doprowadzić do utraty wkładów wniesionych na poczet akcji. Sytuacja taka należy jednak do marginalnych i niewątpliwie w dużej mierze zależy od umiejętności związanych z zarządzaniem spółką i podejmowaniem określonych decyzji biznesowych. Tym samym sprawne funkcjonowanie spółki akcyjnej w dużej mierze związane jest ze starannym wyborem członków organów spółki, przez które podejmuje on swoje działania.

Organami spółki akcyjnej są walne zgromadzenie akcjonariuszy, rada nadzorcza i zarząd.

Do kompetencji zarządu należy prowadzenie spraw i reprezentacja spółki akcyjnej. Zarząd składa się z jednego lub większej liczby członków, wybieranych przez radę nadzorczą lub w inny sposób wskazany w statucie. Do zarządu mogą być powołane osoby spośród akcjonariuszy lub spoza ich grona. Kadencja członka zarządu nie może być dłuższa niż 5 lat. Osoba pełniąca funkcje członka zarządu może zostać wybrana na kolejną kadencję tylko raz. Członek zarządu może zostać w każdym czasie odwołany przez powołujący go organ.

Przy zarządzie wieloosobowym wszyscy jego członkowie są zobowiązani i uprawnieni do wspólnego prowadzenia spraw spółki. Decyzje zarządu podejmowane są na posiedzeniach, o których zawiadamiani są wszyscy członkowie zarządu i podejmowane są bezwzględną większością głosów. Prawo członka zarządu w zakresie reprezentacji spółki odnosi się do wszystkich czynności sądowych i pozasądowych. Sposób reprezentacji najczęściej określany jest w statucie. Jeżeli jednak w statucie nie ma na ten temat zapisów, wówczas na podstawie

kodeksu spółek handlowych do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Oświadczenia składane spółce oraz doręczanie pism spółce może być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta.

We wszelkich umowach spółki akcyjnej z członkiem zarządu, jak również w sporach z członkiem zarządu, spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub powołany przez walne zgromadzenie pełnomocnik. Członek zarządu zobowiązany jest do powstrzymywania się od podejmowania działalności konkurencyjnej w stosunku do działalności spółki akcyjnej w tym uczestniczenia w konkurencyjnej jako wspólnik lub członek organu spółki. Powyższy zakaz obejmuje udział w konkurencyjnej spółce kapitałowej w zakresie posiadania co najmniej 10 % udziałów lub akcji w spółce kapitałowej lub prawa do powoływania co najmniej jednego członka zarządu.

Stały nadzór nad spółką akcyjną we wszystkich sprawach i dziedzinach jej działalności sprawuje rada nadzorcza, składająca się, z co najmniej trzech członków powoływanych i odwoływanych przez walne zgromadzenie. W skład rady nadzorczej nie może być powołany członek zarządu, prokurent, likwidator, kierownik oddziału lub zakładu oraz zatrudniony w spółce główny księgowy, radca prawny lub adwokat.

Rada nadzorcza jest organem całkowicie niezależnym od zarządu. Nie ma też prawa do wydawania zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw spółki. Do obowiązków rady nadzorczej należy natomiast ocena sprawozdań zarządu z działalności spółki w zakresie ich zgodności ze stanem faktycznym oraz księgami i dokumentami oraz wniosków zarządu dotyczących podziału zysku lub pokrycia straty. Z wyników swej oceny rada nadzorcza składa walnemu zgromadzeniu coroczne pisemne sprawozdanie. Rada nadzorcza ma prawo przeglądania wszystkich dokumentów spółki oraz żądania od zarządu i pracowników spółki sprawozdań i wyjaśnień. Ponadto do kompetencji rady nadzorczej należy również zawieszanie z ważnych powodów wszystkich lub poszczególnych członków zarządu. Szczególne uprawnienia rady nadzorczej mogą być określone w statucie. Rada nadzorcza wykonuje swoje obowiązki kolegialnie, może jednak delegować swoich członków do samodzielnego pełnienia określonych czynności nadzorczych. Uchwały rady nadzorczej zapadają bezwzględną większością głosów, chyba że statut stanowi inaczej. Walne zgromadzenie może uchwalić regulamin rady nadzorczej, w którym zostaje określona jej organizacja oraz sposób wykonywania czynności.

Walne zgromadzenie podejmuje decyzje w najważniejszych sprawach dotyczących spółki. Uchwały walnego zgromadzenia wymagają:

- rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy a także udzielenie absolutorium członkom zarządu,
- postanowienia dotyczące roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej spółce w związku z jej zawiązywaniem lub sprawowaniem zarządu lub nadzoru,
- zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienie na nich ograniczonego prawa rzeczowego,
- nabycie i zbycie nieruchomości lub udziału w nieruchomości,
- emisji obligacji zamiennych lub z prawem pierwszeństwa,
- nabycie własnych akcji spółki celem zaoferowania ich pracownikom spółki,
- nabycia dla spółki mienia za cenę przewyższającą jedną dziesiątą wpłaconego kapitału spółki od założyciela lub akcjonariusza spółki w ciągu 2 lat od zarejestrowania spółki.

Walne zgromadzenie może mieć charakter zwyczajnego, które powinno odbyć się w terminie 6 miesięcy po upływie każdego roku obrotowego lub nadzwyczajnego, zwoływanego w przypadkach określonych w statucie lub gdy określone osoby lub uprawnione organy uznają to za wskazane. Zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia mogą żądać w szczególności akcjonariusze reprezentujący co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego. Co do zasady, walne zgromadzenia zwoływane są przez ogłoszenia dokonywane co najmniej na trzy tygodnie przed terminem walnego zgromadzenia. Jeżeli wszystkie akcje wyemitowane przez spółkę są imienne walne zgromadzenie może być zwołane za pomocą listów poleconych lub pocztą kurierską z pisemnym potwierdzeniem odbioru, wysłanymi co najmniej na dwa tygodnie przed terminem walnego zgromadzenia. Zasadniczo walne zgromadzenie jest ważne bez względu na liczbę reprezentowanych na nim akcji, chyba, że kodeks spółek handlowych lub statut stanowią inaczej. Akcjonariusz może uczestniczyć w walnym zgromadzeniu oraz wykonywać prawo głosu osobiście lub przez pełnomocnika. Głosowanie jest jawne. Tajne głosowanie może zostać zarządzane przy wyborach oraz nad wnioskami o odwołaniu członków organów spółki lub likwidatorów oraz w innych sprawach osobowych. Uchwały podjęte na zgromadzeniu wspólników są umieszczane w protokole sporządzanym przez notariusza.

Akcjonariusz ma prawo do zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia w przypadku jej sprzeczności ze statutem, z dobrymi obyczajami lub gdy godzi ona w interesy spółki lub ma na celu pokrzywdzenie akcjonariusza. Prawo do wytoczenia takiego powództwa przysługuje zarządowi, radzie nadzorczej lub ich członkom oraz akcjonariuszowi, który głosowała przeciwko uchwale, zaś jego sprzeciw został zaprotokołowany. Ponadto z uprawnienia tego

mogą skorzystać akcjonariusze bezzasadnie niedopuszczeni do udziału w walnym zgromadzeniu lub nieobecni na walnym zgromadzeniu w przypadku jego wadliwego zwołania lub powzięcia uchwały nieobjętej porządkiem obrad. Wymienionym podmiotom przysługuje także prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały sprzecznej z prawem, które może być wniesione w terminie 6 miesięcy od powzięcia wiadomości o uchwale.

Przed podjęciem decyzji o prowadzeniu działalności gospodarczej w formie spółki akcyjnej należy wspomnieć o wadach i zaletach tego rozwiązania. Niewątpliwie spółka akcyjna umożliwia prowadzenie przedsiębiorstwa na dużą skalę. Łatwo bowiem zgromadzić w niej znaczny kapitał oraz pozyskać nowy w trakcie działalności przez emisję akcji, czy obligacji. Kolejną zaletą jest to, że akcjonariusze nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Warto również pamiętać, że spółka akcyjna ma obowiązek ujawniać dane finansowe dotyczące jej działalności, dzięki czemu wszyscy potencjalni inwestorzy mogą w prosty sposób sprawdzić jej wiarygodność na rynku. Do wad spółki akcyjnej należy czasochłonny i kosztowny proces jej rejestracji. Ponadto spółka musi spełnić liczne wymagania formalne (prowadzenie pełnej księgowości, coroczne badanie sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta) i kapitałowe (minimalny kapitał zakładowy to 500.000 zł). Posiada rozbudowaną strukturę organizacyjną w związku z czym proces podejmowania decyzji jest znacznie dłuższy niż w przypadku spółek osobowych, czy przedsiębiorcy jednoosobowego.

Koszty założenia spółki akcyjnej są wyższe niż w spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Obejmują one: taksę notarialną za sporządzenie umowy spółki w formie aktu notarialnego, podatek od czynności cywilnoprawnych, wpis do rejestru przedsiębiorców oraz ogłoszenie o wpisie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Podobnie jak w przypadku spółki z o.o. wysokość taksy notarialnej uzależniona jest od wysokości kapitału zakładowego (dla kapitału zakładowego w wysokości 500.000 zł wynosi ona 3210 zł + 22% VAT). Wysokość podatku od czynności cywilnoprawnych, czyli umowy spółki również zależy od wysokości kapitału zakładowego i dla kapitału w wysokości 500.000 zł wynosi 2500 zł. Opłata za wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w rejestrze przedsiębiorców wynosi 1000 zł, a za każdą zmianę – 400 zł. Natomiast opłata za ogłoszenie o pierwszym wpisie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym wynosi 500 zł, a za ogłoszenie o kolejnych zmianach – 250 zł. Należy również pamiętać, że w przypadku dokumentów w języku obcym dochodzą jeszcze koszty tłumaczeń przysięgłych.

Ochrona praw autorskich

Materiały informacyjne zamieszczone niniejszej stronie internetowej podlegają ochronie na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631). Wszelkie rozpowszechnianie tych materiałów bez uprzedniej zgody Kancelarii jest zabronione.